

*О думи мої! О славо зляя!
За тебе марно я в чужому
краю Караюсь, мучуся...
але не каюсь!*

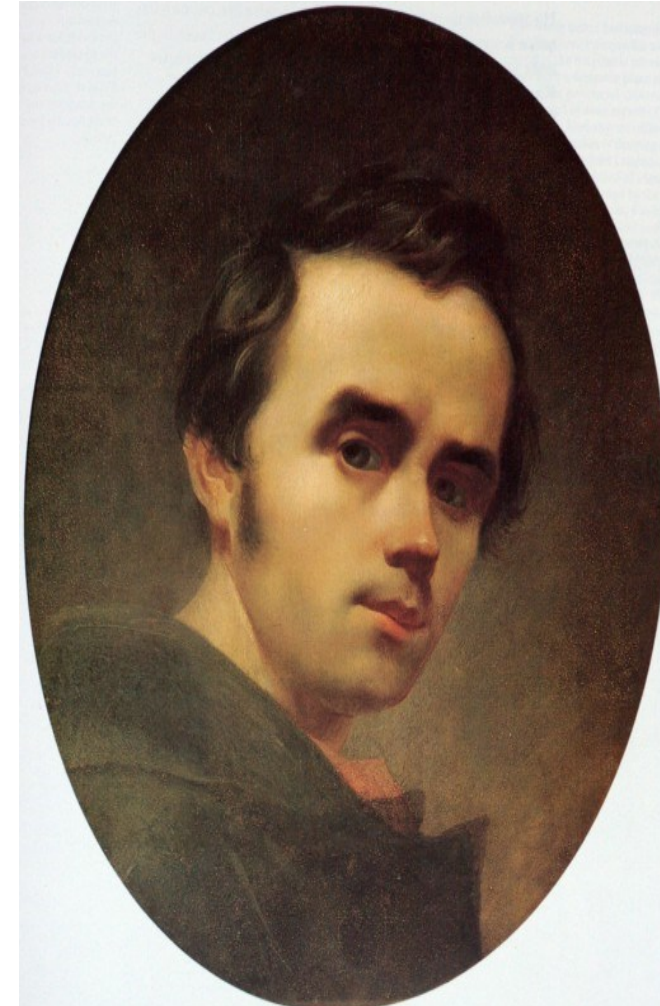
Десятирічне заслання вимучило Шевченка фізично, але не зломило його морально.

Саме у засланні Т. Шевченко пише той відомий нам вислів, який став головною характеристикою його творчості й усього його життя. У цьому вислові — уся незламність Кобзаря, уся його гідність, віра у справедливість.

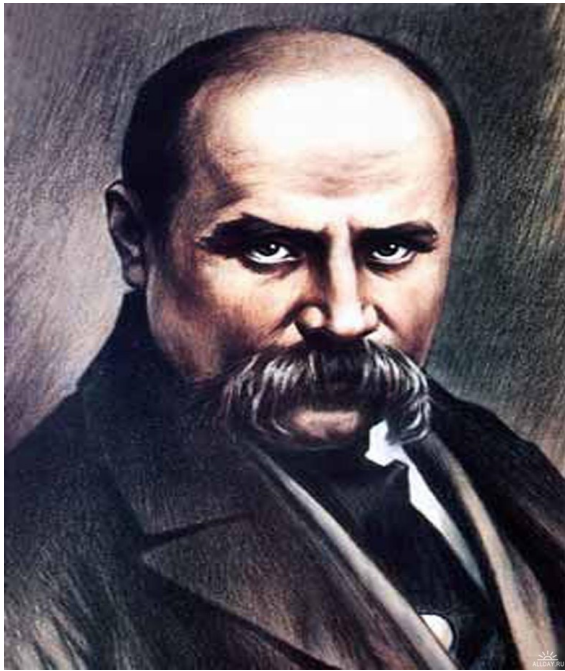
**ВИКОНАЛА:
УЧЕНИЦЯ 11-Б КЛАСУ
МИКОЛАЇВСЬКОГО ЛІЦЕЮ «ПЕДАГОГ»
СТОЛЕТНЯ ОЛЕНА**

Тараса Григоровича Шевченка

Період заслання

Миколаїв 2013

Основна характеристика періоду заслання

Творчість Тараса Шевченка другого періоду заслання (1851 — 1857 рр.) широко розкриває його багатогранний образ як художника-реаліста і демократа. Якщо протягом 1847 — 1850 рр. він в основному виконував завдання художника Аральської експедиції, то в другий період заслання, незважаючи на заборону, Шевченко завдяки допомозі друзів мав більшу можливість віддатись своїм творчим прагненням. В творах цього періоду виявились широкі мистецькі інтереси Шевченка, виразна соціальна спрямованість та висока професійна майстерність. В них дістали дальший розвиток прогресивні традиції українського й російського реалістичного мистецтва.

Цикл «В казематі»

Цикл «В казематі», написаний навесні 1847 в умовах ув'язнення і допитів у Петербурзі, відзначається глибоким ідейним змістом і високою художньою майстерністю. Він відкриває один з найтяжчих періодів у житті і творчості Шевченка, період арешту й заслання (1847 — 57). Чекаючи в тюрмі вироку, поет боліє не за себе, за свою долю, його хвилює доля «окраденої» й замученої московським пануванням України. З потрясаючою силою виявлена любов до України зокрема в поезіях «Мені однаково», «В неволі тяжко» та «Чи ми ще зійдемося знову», що завершується словами:

**Свою Україну любить. Любить її... во время люте,
В остатню, тяжкую минуту За неї Господа молить!**

Період заслання підірвав фізичне здоров'я поета, проте не зламав його духу. Ще більше боліло митцеві уярмлене становище України.

Слабкий фізично, він ще більше зміцнився духом, створивши у цей період ще гостріші, ще прекрасніші твори, які викривали несправедливість і кривду царату.

Гнів і обурення поета, можливо, втома від постійної і повсякчасної неправди виливаються в різкі, але виважені строфи. Вже не в змозі тримати почуття в собі, Кобзар виливає їх на папір. Твори цього періоду настільки емоційні, настільки палкі, що жоден читач не може не перейнятися їх настроєм.

